

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. гр. Добрич, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галатея Ханджиева Милева

Членове: Д. Г. Дякова
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Румяна Ив. Радева
като разгледа докладваното от Жечка Н. Маргенова Томова Въззивно гражданско дело № 20233200500843 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на глава XX от ГПК по въззивна жалба с вх. №19659/08.11.2023г. от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, с ЕИК 204219357, със седалище и адрес на управление: град Добрич, бул. „Трети март“ № 59, чрез адв. Д. К. – ШАК, срещу решение №774/17.10.2023г. по гр.д. №2368/2022г. на ДРС, с което ОТХВЪРЛЯТ предявените от дружеството срещу Община Добрич, ЕИК 000852932, с адрес на управление: гр. Добрич, бул. „България“, положителни установителни иски с правно основание по чл. 422 вр. с чл. 415, т. 1 от ГПК вр. с чл. 33, ал. 2 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор вр. с чл. 121 от ЗЗД вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, за парични вземания, за които е издадена заповед за изпълнение по ч. гр. д. № 779/2022г. на Районен съд Добрич, а именно: за сумата от 9914, 71 лева, представляваща сбор от неплатени задължения за предоставени ВиК услуги, за периода от 06.03.2020г. до 18.11.2021 г., за обект в гр. Д. и за сумата от 1050, 27 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 29.05.2020 г. до 17.03.2022 г.

Въззивникът намира решението за неправилно като несъобразено с

материалния закон в частност нормите на пар.1,т.2 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, чл.3, ал.1 от Наредба №4 от 14.09.2004г.за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи, Общите условия за предоставяне на ВИК услуги на потребителите, съдебната практика по сходни казуси относно солидарната отговорност на собственика на имота и концесионера, както и разрешенията в ТР №2/17.05.2018г. на ВКС по т.д.№2/2017г.на ОСГК. Качество на потребител имал собственика на имота, който оставал страна по материалното правоотношение с ВиК оператора и при отдаване на водоснабдения имот на концесия. По аналогия следвало да намери приложение правилото на чл.8, ал.9 от Наредба №4 уреждащо задълженията на наемодателя когато наемателят не спазва задълженията съгласно Общите условия. Наемателите и концесионерите не били потребители на ВиК услуги и стойността на същите се дължала от собственика, който имал това качество. С разпоредбата на чл.3 от Наредба №4 била предвидена само правна възможност задължението да бъде изпълнено от концесионера, но при липса на плащане от негова страна, претенцията на доставчика следвало да се насочи към потребителя. Концесионерът не бил носител на вещни права, а само държател на договорно основание, нямал качеството потребител. Изводът на съда за липса солидарност противоречал на разпоредбите на ОУ, както и на чл.8, ал. от Наредба №4. ОУ били годеен източник на облигационни задължения между собственика на имота и водоснабдителното дружество на основание чл.20а от ЗЗД, при липсата на допълнително писмено споразумение за други специални условия в резултат на внесено заявление с несъгласие на потребителя с ОУ.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е подаден писмен отговор от Община Добрич с доводи за неоснователност на жалбата. В приложимата правна уредба липсвала уредена солидарност между собственика на имота и концесионера, не можело да се прилага по аналогия правилото на чл.8, т.9от Наредба №4 относно задълженията на наемодателя при неизпълнения на задължения от наемателя.

Жалбата е подадена в срока по чл.259 от ГПК, с начало 30.10.2023г., когато е връчен препис от решението на обжалвания, и край 06.10.2023г., чрез изпращане по пощата на 06.10.2023г., от лице, с интерес от обжалването,

отговаря на изискванията на чл.260, т.1, 2, 4 и 7 и чл.261 от ГПК/след проведено производство по чл.262 от ГПК/.

Добричкят окръжен съд разгледа съдържащите се в нея оплаквания, становището на противната страна и с оглед на тях и събраните по делото доказателства, в рамките на правомощията си по чл.269 от ГПК провери обжалваното решение и основателността на иска, като приема за установено следното:

Гр.д.№2368/2022г. на ДРС е образувано по искова молба вх. №14069/12.08.2022г., уточнена с молба вх.№15579/12.09.2022г., от „Водоснабдяване и канализация-Добрич” АД с ЕИК 204219357 със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, бул. „Трети март” №59, с която срещу „Би Ей Тур“ ЕООД, ЕИК 124715940, със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, ул. „Йордан Йовков“ № 17, ет. 5 и Община Добрич, ЕИК 000852932, с адрес на управление: гр. Добрич, бул. „България“, са предявени кумулативно обективно съединени установителни иски по чл.422, ал.1 във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ответниците дължат солидарно на ищеца сумите, предмет на издадени по ч.гр.д.№779/2022г. на ДРС заповеди за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК №372/16.03.2022г. и №382/16.03.2022г., а именно: сумата от **9914.71лева**, представляваща сбор от неплатени задължения за предоставени ВиК услуги, за периода от 06.03.2020 г. до 18.11.2021 г., за обект в гр. Добрич, Спортен клуб „Русалка“, Градски парк „Св. Георги“, ул.„Генерал Колев“, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата; сумата от **1050.27 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 29.05.2020 г. до 17.03.2022 г.

Изложените в исковата молба фактически твърдения са за инициирано заповедно производство по ч.гр.д.№779/2022г. на ДРС по описа на ДРС, приключило с издаване в полза на заявителя на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, произтичащо от облигационни отношения между страните по доставяне и ползване на ВиК-услуги, за посочените по-горе суми. Излага се от ищеца, че ответниците са страни по договор за концесия на водоснабден обект-Спортен комплекс „Русалка“ в гр. Добрич, Спортен клуб „Русалка“, Градски парк „Св. Георги“, ул. „Генерал

Колев“; че ответникът „Би Ей Тур“ ЕООД е потребител на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД с открита индивидуална партида с кл. № 46172 по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператора; че ищецът е изпълнявал задължението си да водоснабди, отведе и пречисти отпадъчните води от имот; че „Би Ей Тур“ ООД е ползвател на имота в периода 25.01.2010 г. -11.11.2021 г.; че ищецът ежесечно е извършвал отчет и определял стойността на потребените ВиК услуги. Твърди се, че за периода от 06.03.2020 г. до 18.11.2021 г.общата стойност на потребените ВиК услуги възлиза на 9914.71лева/задълженията формирали исковата сума от 9914.71лева са описани в таблично изложение по 18бр.фактури/, а мораторната лихва възлиза на общо 1050.27лева за периода 29.05.2020г.-17.03.2021г./задълженията формирали исковата сума от 1050.27лева са описани в табличен вид/. Съгласно чл. 33, ал. 2 от ОУ потребителят е длъжен да заплати дължимите суми за ползвани ВиК услуги в тридесетдневен срок от датата на фактурирането им. Ответниците не са заплатили получените от тях ВиК услуги. Натрупаните задължения можело да се търсят и от двете страни по договора за концесия съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 9 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, в която е прието, че наемодателят на един имот отговаря за задълженията към водоснабдителното дружество, когато наемателят не ги изпълнява, и на чл.2, ал.2 от ОУ, в която е прието, че когато правата на потребител се притежават от няколко лица, те се упражняват от всички заедно или чрез пълномощник/според уточнителната молба вх.№15579/12.09.2022г./.

В писмения отговор по исковата молба, подаден в срока по чл. 131 ,ал.1 от ГПК ответникът Община град Добрич е оспорил исковете по основание и размер с доводи за нередовност на исковата молба в частта на претендираното обезщетение за забава, заявяване на обезщетение за забава върху главници , които не се предмет на настоящото производство, липсата на основание за отговорност на Общината за процесните вземания- нямала качеството на потребител , ищецът не и е предоставил твърдените услуги, не е изпълнявал задължението си да отчита в срок потребеното количество вода и да издава съответните документи. Оспорва цените на услугите. Заявява възражение за погасяване по давност на процесните вземания. Конкретно

излага и, че нямало доказателства за валидно възникнала облигационна връзка между водоснабдителното дружество и Общината. Не са представени доказателства за публикуване на одобрените Общи условия в един централен и един местен ежедневник – чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителни и канализационни системи. Нямало твърдения кой точно тип потребител била Общината и кой тип другият ответник. Партидата на процесния имот в гр. Добрич, Спортен клуб „Русалка“, Градски парк „Св. Георги“, ул. „Генерал Колев“ не била записана на Община Добрич, а на концесионера „Би Ей Тур“ ООД, който бил единствен потребител на ВиК-услуги. Нямало нормативен текст или уговорка между страните –кредитор, собственик и концесионер, която да обосновава солидарната отговорност. Тя не следвала от сключения между общината и „Би Ей Тур“ ЕООД договор за концесия. Неприложима била разпоредбата на чл.8, ал.9 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителни и канализационни системи. При постигнато съгласие между ищеца и концесионера с откриването на индивидуална партида с кл.№46172, цената за предоставените ВиК-услуги се дължали от концесионера. Общината не била получавала ежемесечни фактури.

С Определение №394/13.02.2023г. по гр.д.№2368/2022г.на ДРС производството по делото в частта на предявените искове срещу „Би Ей Тур“ ЕООД е прекратено, респ. разгледани са по същество само претенциите срещу Община Добрич. По тази причина и в предмета на въззивното производство са само претенциите срещу Община Добрич- за установяване, че дължи на ищеца солидарно с „Би Ей Тур“ ООД процесните суми.

Правната квалификация на исковите като такива по чл. 422 ал.1 от ГПК,във връзка с чл. 415 ал.1 от ГПК, във връзка с чл. 79, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД във връзка с чл. 203 от Закона за водите, и чл.86 от ЗЗД изхожда от изложените от ищеца фактическите обстоятелства, обуславящи интереса от установителен иск и заявления установителен петитум – иск на кредитор срещу длъжник за установяване съществуване на вземания, предмет на издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за стойността на предоставени ВиК-услуги.

Установява се, че от търговското дружество-ищец е подадено заявление с

рег.№4323/15.03.2022г. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за главно парично вземане в размер на сумата от общо 9914.71лева, представляваща стойността на ползвани и неплатени ВиК-услуги за периода от 06.03.2020 г. до 18.11.2021 г., за обект в гр. Добрич, Спортен клуб „Русалка“ и за сумата от 1050.27лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 29.05.2020 г. до 17.03.2022 г., по което е образувано ч.гр.д.№779/2022г.на ДРС.

Заявлението е уважено изцяло и на основание чл.411 ал.3 от ГПК е издадена заповед за изпълнение на парично вземане по чл.410, ал.1, т.1 от ГПК №372/16.03.2022г., с която е разпоредено длъжникът „Би Ей Тур“ ЕООД гр.Добрич да заплати на кредитора ”Водоснабдяване и канализация Добрич” АД процесните суми, както и сторените съдебно-деловодни разноски: 219.30лева заплатена държавна такса и 50лева юрисконсултско възнаграждение, както и заповед за изпълнение на парично вземане по чл.410, ал.1, т.1 от ГПК №382/16.03.2022г., с която е разпоредено длъжникът Община Добрич да заплати солидарно с длъжника „Би Ей Тур“ ЕООД на кредитора ”Водоснабдяване и канализация Добрич” АД същите суми.

Длъжникът Община Добрич е подал възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК/длъжникът „Би Ей Тур“ ЕООД не е подал възражение/, при което на 12.07.2022г. заповедният съд е указал на заявителя, че може да предяви иск за установяване на вземането си срещу длъжника Община Добрич . В едномесечен срок с начало 12.07.2022г. и край 12.08.2022г. заявителя е депозирал искова молба вх.№14069/12.08.2022г. срещу двамата длъжника за сумите, предмет на издадените заповеди за изпълнение. Както беше посочено по-горе, производството по отношение на длъжника „Би Ей Тур“ ЕООД е прекратено поради липсата на процесуалните предпоставки за провеждане на искова защита срещу него.

Исковите претенции срещу длъжника Община Добрич са допустими. Заявени са в едномесечния срок по чл. 415 ал.1 от ГПК,от легитимирано лице-заявителят в заповедното производство, за установяване съществуването на вземането, като продължение на защитата си по повод направени възражения на длъжника в заповедното производство. Налице е идентичност между материалното право, чието изпълнение се претендира по специалния ред на заповедното производство и правото, чието установяване се иска в исковото

производство. Идентичността обхваща всички индивидуализиращи признаци на вземането- основание, пасивно и активно задължени лица, размер и период.

Касае се за правоотношение по предоставяне на ВиК-услуги, регулирано от Закона за водите, Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги, Наредба №4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи и Общите условия за предоставяне на Вик услуги.

Приложимостта на общите условия в отношенията между потребителите и ВиК операторите е регламентирана и в чл. 8 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребители и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. Всички ВиК оператори са длъжни да публикуват одобрени от ДКЕВР общи условия на договорите за предоставяне на ВиК услуги най - малко в един централен и един местен ежедневник и те влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им, а в последващ период от 30 дни потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното експлоатационно дружество заявление, в което да предложат различни условия, които се отразяват в допълнителни писмени споразумения/ чл. 11, ал. 7 и ал. 8 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, обн. ДВ бр.18 от 25.02.2005 г./. Когато потребителят не се е възползвал от горепосочената правна възможност, намират приложение установените в чл. 298, ал.1, т. 2 Търговския закон последици, а именно: общите условия на ВиК оператора стават задължителни за потребителя с последователното изтичане на посочените два периода.

В случая не е спорно между страните, че обектът в гр. Добрич-Спортен клуб „Русалка“ е правомерно присъединен към водоснабдителните и канализационни системи на територията на гр.Добрич, обслужвана от ”Водоснабдяване и канализация Добрич” АД. Няма спор, че обектът е публична общинска собственост, актуван с АОС№1042/02.07.1999г., при което се касае за заварени от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. отношенията по предоставяне на В и К услуги за имота. Не се твърди да е сключен индивидуален договор между страните за уреждане на отношенията им по повод предоставяните от ответника услуги. Няма спор, установява се от събраните доказателства и, че с Договор за концесия за услуга рег.

№91/25.01.2010г. Община Добрич е предоставила обекта - Спортен комплекс „Русалка“, публична общинска собственост, на концесия на „Би Ей Тур“ ЕООД/тогава ООД/ за срок от 30години, начиная от датата на подписване на договора, като с протокол от 26.01.2010 г. обектът е бил предаден на концесионера. В протокола е отразено и, че водомер № 54906 (Блок А-Басейна) към момента на предаването е бил с показания 2518. Договорът за концесия е предсрочно прекратен на 11.11.2021г., т.е. бил е действащ през почти целия процесен период на потребление на ВиК услуги 06.03.2020 г.-18.11.2021г.

Съответно на изрично поетото с договора за концесия/чл.11,т.17/ задължение да заплаща всички разходи по текущо поддържане и експлоатация на обекта, на 08.02.2010 г. концесионерът е подал до ВиК-оператора заявление/по образец/ вх.№67/08.02.2010г. с искане „да ми бъде сменена регистрацията като абонат на „В и К“ЕООД във връзка с концесия, считано от 25.01.2010г.“. Няма спор, че заявлението е уважено и на концесионера „Би Ей Тур“ ЕООД е бил даден клиентски №46172, който го идентифицира като потребител в клиентската система на ВиК-оператора за експлоатирания по договора за концесия обект. ВиК- операторът е отчитал консумация за обекта на потребителя с кл.№46172 и издавал месечни фактури на негово име. В показанията на свидетелите Никола Найденов и Снежана Г. - служители на ищеца, се съдържа информация за ежемесечен отчет, за което концесионерът на обекта е осигурявал достъп до измервателното устройство, осигурявал присъствието на свой служител при проверка. В заключението на вещното лице Е.Й. по ССЕ , изслушано от районния съд, се съдържа констатация в счетоводството на ищеца процесните вземания да са осчетоводени по счетоводен регистър-сметка 4112 Клиенти и предприятия, партия „Би Ей Тур“ ЕООД. Дружеството-ищец претендира вземане за реално ежемесечно отчетени количества вода за процесния отчетен период по фактури, издадени в периода 07.04.2020г.-19.11.2021г. с период на отчитане 06.03.2020г.-18.11.2021г.

Няма данни кога точно след подаване на заявлението на 08.02.2010г.е сменена партията на името на концесионера „Би Ей Тур“ ЕООД , но няма и спор, че е сменена. Информация за номер на открита партия на името на концесионера във водоснабдителното дружество , а именно №54732, се

съдържа в отправени от Община Добрич до ищцовото дружество писма вх. №ВиК-103/13.01.2022г. и вх.№ВиК-2557/01.09.2022г. за промяна на титуляра на партидата- от името на бившия концесионер „Би Ей Тур“ ООД с клиентски №46172, на името на общината със съществуващ клиентски №43677, според съдържанието на писмата. Посоченият в писмата партиден номер е идентичен с посочения в издадените от ищцовото дружество фактури на името на „Би Ей Тур“ ООД, графа „вод.ID“, както и с ръкописно изписания номер в горен десен ъгъл на констативен протокол от 08.10.2020г.за демонтиране на стар и монтиране на нов водомер с №1932016903 и с пломба на холендър №1066791, с който е било и отчитано потреблението в обекта за периода след това на абоната „Би Ей Тур“ ООД с кл.№46172, по данни от представения карнет. Същият партиден номер е посочен и в издаденото предписание №060067/01.12.2021г. на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД/в горен ляв ъгъл/ за смяна на партидата за процесния имот .

Съгласно § 1, т. 2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги „потребители“ са: юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги. Понятието потребител на В и К услуги е дефинирано и в чл.3 от Наредба №4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. Според разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 в понятието "потребител" попадат както собствениците, така и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води. Следователно законът изрично свързва качеството „потребител“ с качеството на носител на особеното право на ползване, което предоставя договорът за концесия-изграждане, поддържане, експлоатация на обекта на свой риск. В Общите условия ищцовото ВиК дружество е възприело дефиницията за "потребител", дадена в Наредба № 4 от 14.09.2014 г. и Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги в договорите с клиентите, като само е разширило възможността качеството потребител да придобие и наемателят на имот, за който се предоставят ВиК услуги - за времето на наемното правоотношение, при условие, че собственикът или титулярът на вещното право на ползване на имота лично декларира съгласие това лице /наемателя/ да бъде потребител

на ВиК услуги за определен срок/чл. 2, ал. 3 от ОУ/. В Общите условия на ВиК оператора изрично са регламентирани и правила за промяна на партида при промяна на собствеността или на правото на ползване, както и правила, които обвързват задължението за заплащане с титулярството на партидата.

Сключеният между Община Добрич и „Би Ей Тур“ ЕООД договор за концесия има за последица промяната на носителя на правото на ползване на водоснабдения обект, която е основание за промяна на потребителя, а промяната има действие спрямо оператора от деня на промяната по партидата на потребителя, без да е необходимо сключването на нов договор . В този смисъл е и разпоредбата на чл. 9а от Наредба № 4 от 14.09.2004 г., приета с изменението и допълнението на Наредбата, обнародвано в бр.63 на ДВ от 17.08.2012 г. в сила от 17.08.2012 г.,

Събраните по делото доказателства дават основание за извод, че в случая за времето, когато е сменена партидата, до прекратяване на концесионния договор, т.е. и в процесния отчетен период 06.03.2020г.-18.11.2021 г., потребител на ВиК-услуги е бил концесионерът, съответно надлежно обвързан в облигационноправно отношение с ищцовото дружество и задължено лице за плащането на стойността на консумираната в имота вода и доставени ВиК услуги. След промяната на партидата на името на концесионера и за времето на действие на концесионния договор, респ. и за процесния отчетен период, Община Добрич не се явява потребител на ВиК услуги именно поради наличието на упражнената възможност за откриването на партида на името на концесионера като ползващ имота по силата на концесионния договор. Обстоятелството, че е собственик на правомерно присъединения към водоснабдително-канализационната система недвижим имот, не и придава качеството на потребител едновременно с концесионера, тъй като от сключеният договор за концесия не следва общо ползване на обекта. Няма основание да се приеме и, че страните по договора за концесия, са поели общо задължение към ВиК-оператора за плащане на консумираната от концесионера в имота вода, поради което общината да отговаря за задълженията солидарно с концесионера. Съгласно разпоредбата на чл. 121 от ЗЗД, освен в определените от закона случаи солидарност между двама и повече длъжници възниква само когато е уговорена. Никой от приложимите по делото нормативни актове, вкл.ОУ, в случая не предвижда солидарност на собственик и концесионер при заплащането на предоставени ВиК услуги.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 9 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г., на която се позовава ищецът, също не предвижда солидарна отговорност на наемателя и наемотателя, а заплащането на дължимите суми за консумираната в имота вода от името на наемотателя, съответно отговорност на наемотателя за дължимите суми в качеството му на потребител, каквото качество в случая за процесния отчетен период концедента Община Добрич няма.

По изложените съображения претенциите на ищеца подлежат на отхвърляне изцяло.

Обжалваното решение следва да бъде потвърдено с препращане към мотивите на същото на основание чл.272 от ГПК.

На осн.чл.78 ал.3 от ГПК и с оглед изхода от спора във въззивната инстанция право на разноси има въззиваемата страна-ищец в първоинстанционното производство, в полза на който следва да се присъдят такива в размер на 200лева юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл.78, ал.8 от ГПК във вр.чл.25 от НЗПП.

С оглед гореизложеното, Добричкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №774/17.10.2023г. по гр.д.№2368/2022г.на Добричкия районен съд .

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация Добрич“АД, с ЕИК 204219357, със седалище и адрес на управление: град Добрич, бул.,„Трети март“ № 59, да заплати на Община град Добрич съдебно-деловодни разноси за въззивната инстанция в размер на 200 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване на основание чл. 280 от ГПК пред Върховния касационен съд на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____